

Editorial

«Când ne dăm seama că nu suntem demni de stima cuiva, ajungem să îl urâm.»

Se întâmplă ca valurile vieții să împingă un om obișnuit chiar pe creasta unui val... Un exemplu edificator este cel al *alegerii primarilor pe vremea partidului unic*. Cum ajungea pe val omul nostru, cum se credea pentru vecie acolo și uita că *ce e val, ca valul trece*. Prima lui grijă era să nu mai treacă pe la vechiul lui loc de muncă. El era acum cineva, NU? A doua lui grijă era să-și facă prieteni în localitate, dar... *nu intelectuali, că ăștia-s periculoși!* Sunt cu nasul pe sus.

Oameni apropiați, vreau - își spunea el, în gând. Da. De încredere, Nu ca și aceia cu care am lucrat care nu au avut nici o funcție în partid.

Și unde-ți poți face prieteni adevărați, la țară? La bufet (birt)! Zis și făcut. Și intră omul nostru în bufetul-birt. Se făcu liniște... La început mai timizi, apoi mai îndrăzneți, cei prezenți salutară: *Trăiți tovarș primar!* El, de colo: *Trăiți, trăiți!* Doi oameni joviali îl invită să ia loc. Și se așează. Ieși după ore bune - era aproape de ora terminării programului de la primărie - cu un ciopor de oameni după el. Se împrieteni, se vorbiră, se pupară și stabiliră în cor: *Acestui bufet, în numele prieteniei proaspăt încheiate, i se va spune "bibliotecă"*. Din acel moment se duse zvonul că pe primar dacă nu-l găsești la primărie, sigur este la "bibliotecă".

Unii cetățeni nu agrează această situație și căteau: *Păi cum, merg la primărie, primesc un act și merg la "bibliotecă" să îmi semneze primarul? Ș-atunci, după ce semnează, te simți obligat să dai o "carte", pardon să dai un "deț" sau o bere*. Pe aceștia, primarul nu-i stima. Aici, la "bibliotecă", se făceau și se aprobau cereri, aici se legau prietenii, relații și multe, multe altele. Stimulent? Tăria, berea, vinul!

Dar adevărul a devenit trist. Aici se demonetiza demnitatea funcției de primar, tot aici se pierdea demnitatea persoanei însăși. Dar nu numai atât, apărea și degradarea fizică și morală, produsă de consumul (cam exagerat!) de alcool.

Final. Trebuie să o spunem sincer: și atunci, în vremea aceea, au fost oameni cu demnitate. Și nu puțini. Dacă au ajuns în sfere mai înalte, se mențineau pentru că celor corupți le era frică de asemenea oameni. Zvonurile circulau și atunci, acestea ajungeau la urechile *tovarășilor de la centru*, care reprezentau POPORUL, PRIN REPREZENTANȚII SĂI.

Și REPREZENTANTUL POPORULUI a venit. Cu un singur plic. Demn mai puțin, dar hotărât, primarul a sărit pe geamul biroului, în stradă. Uitându-se peste umăr, înapoi, văzu, aplecându-se peste pervazul geamului de la biroul său, un tovarăș. Exact cel care se găsea, la momentul potrivit în locul nepotrivit pentru primar. Acesta flutură un plic, pe care, de data aceasta, pe coala din interior nu mai scria "dă-ți demisia", ci alte cuvinte: *Tovarășe primar "ești demis"*. *Vino înapoi, pe ușă, să-ți recuperezi lucrurile personale din birou*. Și iac-așa se putea să fii primar fără voturi și alegeri.

P.S.: Nu a trecut mult timp și a venit Revoluția. Cine credeți că verifica instituțiile statului, dacă nu cumva se ascund în jur, la adăpostul întunericului, teroriștii comuniști. *Primarele fost!* Trebuia să fie DEMN și LA DATORIE și să salute cu salutul SERVESC PATRIA. Eu zic: OARE CHIAR O SERVEA? Să iertăm, dar să nu uităm că "tot ce naște din pisică șoareci mănâncă".

Al Dumneavoastră,
IOAN CRIȘAN

În acest număr al ziarului:

Delimitarea stradală a Secțiilor de votare pentru Alegerile locale de la 5 iunie 2016

Pagina 4

CINSTE LOR, VETERANILOR !

În ziua de vineri, 27 aprilie 2016, la Sala de Evenimente de la Casa Tineretului din Vladimirescu, cu ocazia sărbătoririi "Zilei Veteranilor de Război din România", au primit câte o Diplomă de Considerație un număr de 24 de persoane din comună (2 bărbați veterani de război, respectiv 22 de femei, văduve de veterani de război).

În imaginile din această pagină, domnul GHEORGHE BOZGAN, ultimul supraviețuitor al celebrului "Detășament Păuliș" și doamna MARIA FOSTENCIUC, cu diplomele primite cu această ocazie din partea primarului Ioan Crișan. Un articol și imagini de la această manifestare, puteți citi în pagina 4.

